

frugtsommelig, havde sørget for i rette Tid at faa det Spørgsmaal bragt paa det rene. Jeg har angivet bestemte Grunde, hvorfor jeg tror, at en saadan Foranstaltning kunde være hensigtsmæssig, og om en saadan Foranstaltning vil jeg desuden sige, at den ikke er noget ganske hen i det blaa, men ogsaa noget, som findes adskillige Steder, i adskillige Kantoner i Svejts, og man vil ogsaa der kunne søge Oplysning om, hvilken Virkning det erfaringsmæssigt har haft.

Den højtærede Justitsminister bemærkede, at Loven bør gaa ud fra som det hyppigste, at det er Manden, der forfører. Jeg vil sige, at der maaske kan være nogen Grund til, at Loven ogsaa tager Hensyn til den Sandsynlighed, der er for, at den ældre er Forføreren af den yngre. Staar en ældre Kvinde overfor en ganske ung Mand, er der neppe Grund til at fastholde Formodningen om Manden som Forfører.

Den højtærede Minister udtalte nogle almindelige Sætninger, først den, at Samfundet ikke har større Pligt overfor det uægte Barn end overfor det ægte. Ja, det er jo rigtigt nok, det uægte Barn bør ikke stilles bedre end det ægte, men man maa erindre, at Samfundets Love ved Siden af Naturforholdene ere medvirkende til at statuere selve den Forskel, der er mellem det uægte og det ægte Barn, og derfor kan man maaske alligevel med nogen Ret sige, at Samfundet har en særlig Pligt til at tage sig af de Børn, der ogsaa ifølge dets Lovgivning ere komne til at indtage en uheldigere Stilling.

Saa udtalte den højtærede Minister, at saa længe Moderen ikke har noget Krav, har Barnet det heller ikke. Se, her er en Forskel mellem de Anskuelse, som bleve udtalte af den højtærede Minister, og den Anskuelse, som jeg tror er temmelig almindelig her i Tinget, og som ligger bag ved det temmelig almindelige og stærke Krav om, at der skal beskikkes Barnet en Værge. Jo, uden Hensyn til hvad Moderen har at kræve eller ikke, har Barnet noget at kræve. Vi kunne ikke blive ved at arbejde og lovgive paa dette Omraade uden at komme til Erkendelse af, at her er Spørgsmaal om en selvstændig Ret for Barnet.

Spørgsmaalet om, hvorledes man skal stille sig overfor Fødselsstiftelsen og dens saakaldte Privilegium og overfor det Indgreb, den hidtil har gjort i Lovgivningens almindelige Bestemmelser, maa jo være Genstand for yderligere Overvejelse i Ud-

valget. Jeg erkender, at vi her ere inde paa et meget vanskeligt Omraade. Vi kunne ikke lukke Øjnene for, og det er ogsaa under denne Forhandling blevet mig klarere end før, at det, at der eksisterer en Fødselsstiftelse med de Privilegier, den har, griber paa en forstyrrende Maade ind i den Lovgivning, ved Hjælp af hvilken vi ville varetage de Børns Interesser, der ere fødte udenfor lovligt Ægteskab, men jeg skal ikke sige mere. Jeg forstaaer de Betragtninger, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel). Jeg kan ogsaa give ham Ret i, at der overfor mange Mødre kan være mere Grund til at fare frem med Skaansomhed end overfor Faderen, og at de Ulykker, som bringes over Moder og Barn, ere større end dem, der bringes over Faderen. Det er ogsaa saaledes, at naar man nærer Ønske om at fare frem med Skaansomhed, er det, fordi det enkelte Individ ikke staa alene. Man maa sige baade om Moderen og Faderen, at de ere for saa vidt selv skyldige i deres Ulykke, men de Ulykker, som ramme dem, ramme ogsaa andre. Kommer der Forstyrrelser i et Ægteskab, gaar det ogsaa ud over Børnene i dette, og de ere lige saa uskyldige som de Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab. Her ere mange Hensyn at tage, og jeg tvivler ikke om, at man i dette Ting ved Forhandling i Udvalget og med den højtærede Minister vil afveje disse Hensyn mod hinanden og søge saa vidt muligt at nærme sig til det, der under de givne Forhold er det bedst mulige.

Meyer: Denne Forhandling har, forekommer det mig, godtgjort, at der fra alle Sider er en saa dyb Medfølelse med og Retfærdighedsfølelse overfor de udenfor Ægteskab fødte Børn, at man kun kan glæde sig derover. Jeg kan kun beklage, at Udtrykket „uægte Børn“ af og til er kommet frem, fordi det forekommer mig, at disse Børn ere saa ægte som nogen, og at man i det hele taget hellere burde bruge Betegnelsen „udenfor Ægteskab fødte Børn“.

Der er imidlertid lige nylig af det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) blevet fremsat nogle Udtalelser om disse udenfor Ægteskab fødte Børn, i Forbindelse med den Chance, som det ærede Medlem under vor store Toldebate fremdrog var til Stede for ethvert Individ, der vilde kæmpe sig frem. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Horsens her maa være ganske blind for, at de For-